

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ “Sf. Dumitru” (New York City) Viața parohiei

Nr. 26 / 2020

OCTOMBRIE - DECEMBRIE

Cum folosim Agheasma Mare?

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(I Petru 2, 9)

Cuprins

Cum folosim Agheasma Mare	1
Ce făcea Sf. Vasile în noaptea de Revelion	2
Pildă de folos	4
Poezie	4
Șapte sfaturi în pandemie	5
Din viața parohiei	7

După tradiție, vom gusta de opt ori din această apă sfințită; cifra opt ne amintește de veșnicie, de viața de veci, căci în Cartea Apocalipsei se vorbește despre ziua a opta, ce va urma după Judecata universală. Agheasma Mare se ia pe nemâncate timp de opt zile, pentru că ea ne cheamă să căutăm viața și bucuria veșnică în iubirea Preasfintei Treimi. Nu mâncăm nimic înainte de împărtășirea cu Agheasma Mare pentru a arăta că nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana cea spirituală. După Sfânta Liturghie, întâi gustăm din Agheasma Mare, apoi luăm sfânta anaforă. Chiar atunci când ne împărtășim putem gusta din ea, bineînțeles după ce am primit dumnezeiasca Euharistie.

Din rugăciunile rostite de preot aflăm că Agheasma Mare de la Bobotează ne aduce vindecare de boli sufletești și trupești. Trăim vremuri în care omul înfruntă felurite boli ale trupului ori sufletului, adeseori cele fizice fiind generate de suferințele sufletești, de păcate și patimi. Să nutrim convingerea că apa sfințită ne vindecă, întrucât ne sporește credința, dragostea față de Dumnezeu și față de semenii.

Tot din cuprinsul rugăciunilor din rânduiala sfințirii Agheasmei Mari aflăm că ea se arată izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele. Avem nevoie de ea, căci adesea diavolul caută cu orice chip să ne piardă, îndemnându-ne la păcat; apa sfințită la Bobotează ne dă putere să biruim ispitele, să ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii. (www.doxologia.ro)

Contact:
Pr. Ioan Cozma
(212)874-4490
(929)600-1134
stdumitrunyc@gmail.com

Ce făcea Sf Vasile cel Mare in noaptea de revelion?

După ce praznicul Nașterii Domnului s-a încheiat, Sfântul Vasile cel Mare și-a luat toiagul și a început să meargă prin cetăți ca să vadă cine s-a pregătit cu inimă curată și pentru sărbătoarea sa. A traversat tot felul de regiuni și sate mari de la acea vreme, însă, oriunde ar fi bătut, nimeni nu avea să îi deschidă, crezându-l cu toții un cerșetor. Simțea câtă durere au îndurat inimile săracilor din cauza nepăsării pe care i-au arătat-o și lui și de aceea, pleca amărât de la fiecare, deși el nu dorise nimic de la ei. Într-o zi, pe când ieșea dintr-un sat fără milă precum acesta, a trecut pe lângă cimitir, unde a văzut mormintele aflate în paragină, pietrele de mormânt sfărâmate și răsturnate, iar mormintele proaspăt acoperite, scurmuate de către animale. Fiind sfânt, a auzit pe morți vorbind și spunând: Când eram pe pământ, am lucrat, am trecut prin munci grele și am lăsat ca în urma noastră să vină copiii și nepoții noștri să ne aprindă o lumânare sau să tămâieze la mormântul nostru pentru noi; dar n-am văzut niciuna dintre acestea petrecându-se, niciun preot nu a venit să ne facă o slujbă de pomenire, nici colivă, nici nimic, de parcă n-am fi lăsat pe nimeni în urmă. Astfel, Sfântul Vasile cel Mare s-a tulburat din nou și pe când se îndepărta de cimitir, singur, prin zăpada rece a iernii, a spus în sine sa: oamenii acestui sat nu-i ajută nici pe cei vii nici pe cei morți. În ajun de Anul Nou a ajuns într-un anume cătun, unul dintre cele mai sărace din întreaga Grecie. Vântul rece vuia printre stâncile de piatră și printre tufișuri și nici un suflet viu nu putea fi găsit prin bezna nopții. Apoi, a văzut undeva în fața sa o mică colină sub care era ascunsă o stână. Sfântul Vasile a intrat în țarc și bătând cu toiagul său în ușa colibeii a zis: Aveți milă de săracul de mine pentru sufletele adormiților voștri căci și Hristos a viețuit ca un sărac pe acest pământ. Trezindu-se câinii au început să latre la el.

Dar cum se apropiau mai mult de el și-l puteau mirosi, s-au îmblânzit, au început să dea din coadă, și s-au așternut la picioarele sale, scoțând sunete de bucurie. După care, un cioban, un tânăr de aproape 25 de ani, cu barbă neagră cărlionțată a deschis ușa și a ieșit la dânsul. Era Ioan Barbakos, un om solid dar sfios, adică un cioban. Și înainte de a se uita mai bine la cine i-a bătut la ușa îi spune: Intră, vino în casă. Bună ziua și La mulți ani!

În cabană, o lampă era pusă pe un leagăn prins între două bârne. Lângă vatră era patul lor în care dormea atunci soția lui Ioan. Imediat ce Sfântul Vasile a intrat înăuntru, Ioan, văzând că este preot, i-a luat mâna și i-a sărutat-o spunând: Binecuvântați părinte!, ca și cum îl cunoștea de dinainte și i-ar fi fost preotul său. Iar Sfântul i-a spus: Binecuvântarea și pacea Domnului să fie peste tine, peste casa și peste turma ta. Soția s-a ridicat și ea, i-a sărutat mâna și a binecuvântat-o și pe ea. Sfântul Vasile arăta mai mult a cerșetor decât a călugăr, având o scofie veche, cu o rasă purtată și peticită și cu încălțările pline de găuri, iar pe o parte, purta o traistă care arăta ca fiind goală. Ioan a pus lemne pe foc și de-ndată coliba a început să strălucească precum un palat. Căpriorii păreau să fie poleiți cu aur, în timp ce tifoanele cu brânză atârinate la uscat arătau ca niște candelă, iar butoaiele de lemn, presele și toate lucrurile folosite de Ioan ca să facă brânză erau de culoare argintului, părând a fi bătute cu diamante, și împreună cu acestea toate celelalte lucruri pe care le mai avea fericitul Ioan prin coliba sa. Focul din vatră trosnea și cânta precum păsările raiului, împânzind o mireasmă de sfințenie. Cei doi l-au poftit pe Sfântul Vasile să se așeze lângă foc iar femeia i-a adus

câteva perne ca să se odihnească. Atunci Sfântul și-a dat jos traista împreună cu haina pe care o avea pe deasupra, rămânând în straiile de pe dedesubt.

Împreună cu ajutorul său, Ioan a mers să mulgă oile și să dea deoparte mieii care tocmai au fost fătați și după aceea a separat și oile care erau gata să fete iar la restul le-a dat drumul să pască. Turma sa era mică și Ioan era sărac însă el era fericit. Tot timpul era cuprins de bucurie mare, ziua și noaptea, pentru că era un om bun și avea o soție bună. Oricine trecea pe la casa lor era primit precum un frate și de aceea a găsit și Sfântul Vasile adăpost în casa lor și s-a așezat în ea ca și cum ar fi fost a sa, binecuvântându-o cu toate ale sale. În noaptea aceasta era așteptat în toate satele și cetățile lumii de căpetenii, ierarhi și alții dar nu a mers la niciunul dintre aceștia, ci a mers ca să șadă în casa fericitului Ioan.

Așadar Ioan, după ce s-a îngrijit de oi a venit înapoi și i-a spus Sfântului: Părinte, sunt cuprins de o bucurie mare și aș vrea ca să-mi citești cele scrise despre Sfântul Vasile cel Mare (i.e. cântările din canonul Sfântului). Sunt om neștiutor de carte, însă iubesc scrierile religiei noastre (i.e. cântările și slujbele bisericești). De fapt, chiar am o carte mică de la un stareț din Sfântul Munte și de câte ori trece pe la mine cineva care știe să scrie și să citească îi dau să-mi citească din ea, pentru că noi nu avem biserică pe aici.

La răsărit se ivea soarele. Sfântul Vasile s-a ridicat și s-a întors către răsărit făcându-și semnul Sfintei Cruci. S-a închinat până la pământ, a scos o carte din traista sa și a zis: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Ioan s-a așezat în spatele său și apoi s-a alăturat și femeia cu mâinile puse cruciș la piept după ce hrănise copilul. Apoi Sfântul a cântat Dumnezeu este Domnul ... și troparul praznicului Pogorându-Se Mântuitorul la neamul omenesc a primit înfășurare cu scutece..., sărind troparul său care spune În tot pământul s-a răspândit vestire ta... . Vocea sa era smerită și dulce, iar Ioan împreună cu soția sa au fost cuprinși de un adânc duh de pocăință chiar dacă nu înțelegeau fiecare cuvânt ce era citit. Sfântul Vasile a continuat, cântând toată slujba Utreniei împreună cu Canonul Praznicului: Veniți popoare să cântăm cântarea lui Hristos Dumnezeu ..., sărind din nou peste canonul său care spune: Vasile, glasul ar trebui să vină în ajutorul celor ce vor să înceapă laudele tale Apoi, a rostit cu glas mare toată slujba Sfintei Liturghii, a făcut binecuvântarea de final și a binecuvântat toată casa. Așezându-se la masă, după ce au terminat de mâncat, soția a adus Vasilopeta (prjitură sau pâine dulce făcută de Anul Nou în cinstea Sfântului Vasile cel Mare) și a așezat-o pe masă. Atunci, Sfântul a luat un cuțit și cu el a trasat semnul Sfintei Cruci pe Vasilopetă, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin! Prima bucată a tăiat-o zicând: în numele Domnului, a doua: în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, și apoi pentru Ioan, stăpânul acestei case. Atunci Ioan a spus: Părinte, ai uitat să tai pentru Sfântul Vasile cel Mare! și Sfântul i-a răspuns: Adevărat! și îndată a spus: pentru slujitorul tău, Vasile și a continuat cu pentru Ioan stăpânul acestei case, pentru stăpâna acestei case, pentru copil, pentru ajutorul de la stână, pentru animale și pentru cei săraci. Dar îndată, Ioan a spus: Părinte, de ce nu ai tăiat o bucată și pentru sfinția ta? Sfântul i-a răspuns: Dar am făcut, o fericitule! Însă Ioan, acest om binecuvântat de Dumnezeu nu a înțeles răspunsul Sfântului.

După aceea, Sfântul Vasile s-a ridicat și a spus rugăciunea: Doamne Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu... iar Ioan i-a spus: Mă întreb, poate poți să-mi spui părinte, pentru că știi atât de multe, în ce palate a poposit

Sfântul Vasile cel Mare în această noapte? Iar căpeteniile și ierarhii, ce păcate au aceștia? Noi cei săraci suntem păcătoși pentru că sărăcia noastră ne-a adus la păcat. Sfântul Vasile a spus din nou aceeași rugăciune, dar cu lacrimi de această dată, schimbându-o puțin: Doamne Dumnezeu meu, am privit și am văzut că robul tău Ioan este smerit și vrednic ca Tu să intri în casa sa. E prunc și el dar pruncilor le-a descoperit Tainele Tale. Și din nou fericitul Ioan, nu a înțeles nimic...

La mulți ani tuturor ce poarta numele Vasile, Vasilica. Sfântul Vasile să vă ocrotească! (sursa: www.doxologia.ro)

PILDĂ DE FOLOS

Cel ce înșeală

Cu mult timp în urmă, a trăit un boier tare bun. Intr-o zi, l-a chemat la el pe un țăran și i-a spus:

– Uite, omule, fiindcă știu că familia ta o duce destul de greu, vreau să te ajut. Ți dau de muncă și te plătesc foarte bine. Vrei să lucrezi pentru mine?

– Sigur, boierule – a răspuns omul bucuros – ce trebuie să fac ?– Să-mi construiești o casă, la marginea pădurii.

Țăranul a plecat bucuros și, chiar din acea zi, s-a apucat de treabă. Boierul îi dădea bani pentru tot ce trebuia să cumpere. Însă omul ce și-a spus ? „E, și așa nu mă vede, ce-ar fi să-l înșel?!”

Și, în loc să facă totul așa cum ar fi trebuit, a început să cumpere lucruri ieftine și proaste și să cheltuiască banii ce îi rămâneau. Când a terminat, casa arăta tare frumos pe dinafară, dar țăranul știa ca n-o făcuse bine și că, destul de repede, ea se va strica.

Când i-a arătat casa boierului, acesta i-a spus:

– Fiindcă știu că tu și familia ta locuiți

într-o cocioabă mică, îți fac cadou această casă. De-aia te-am lăsat pe tine să o construiești și ți-am spus acum, la sfârșit, tocmai pentru ca bucuria voastră să fie mai mare.

Acum și-a dat seama omul de greșeala sa. A vrut să-l înșele pe altul și, de fapt, singur s-a înșelat. Dacă ar fi fost cinstit și și-ar fi văzut de treabă, și-ar fi făcut un bine lui și familiei sale. Acum, însă, părerile de rău nu mai puteau îndrepta nimic.

În sinea lui, omul s-a jurat să nu mai înșele niciodată pe nimeni.

„După cum ne purtăm noi cu aproapele, așa se va purta Dumnezeu cu noi.”

POEZIE

Din viața parohiei

de Reta Culețu

Duminica când venea,
Frumos noi ne-mbrăcam
La Casa Domnului mergeam,
Ce fericii eram!

Când glasul clopotului îl auzeau,
Creștinele pe rând veneau,
Una câte una ne vedeam,
Ce fericite eram!

Sfânta Maria ne aștepta,
Apărătoarea noastră.
La icoana ei noi ne rugam
Ce fericii eram.

La icoana lui Iisus,
Cu chipul lui cel blând,
Lumânare aprindeam,
Ce fericii eram!

Ușile se deschideau,
Cădelnița ne tămăia,
Domnului ne închinam,
Ce fericii eram!

Slujba o ascultam,
Părintele ne miruia,
Primeam anafura și binecuvântarea sa,
Ce fericiți eram!

Apoi cu toții dimpreună,
În sala noastră coboram,
Vorbeam, râdeam, ne bucuram,
Ce fericiți eram!

La tine Doamne acum noi ne rugăm,
Dând din noi tot ce aveam.
Singurătatea n-o mai vrem!
La bunătatea Ta sperăm.

Că Tu ești milostiv și bun,
Și știm că nu ne vei lăsa
Să pierdem al nostru drum.
Ca sănătoși din nou să ne vedem
Și fericiți din nou să fim.

Șapte sfaturi în vremuri de pandemie de la părintele Vasile Ioana

În această perioadă ne confruntăm cu o situație care nu ne aparține, dar care trebuie tratată cu foarte multă seriozitate. Întreaga lume este îngenucheată astăzi de boală, însă nu ar trebui să abandonăm lupta cu acest inamic nevăzut. Este momentul să fim mai uniți decât oricând, să sperăm și să avem convingerea că există viață și după coronavirus. Depinde numai de noi cum vom traversa această perioadă dificilă.

Bunăoară, omul credincios nu se va teme de moarte și nu se va lăsa condus de teamă. Bunul creștin este conștient de faptul că există ceva mai presus de sănătate, și anume, **relația vie cu Dumnezeu**. Dumnezeu nu ne va părăsi niciodată, ne va însoți pas cu pas atât în vremuri de pace, cât și în vremuri tulburi, așa cum sunt clipele pe care le trăim

acum.

În același timp, trebuie să fim extrem de atenți la ceea ce se întâmplă în jurul nostru, să ținem cont de sfaturile autorităților și să trecem peste aceste momente grele cu demnitate, cu gândul la Dumnezeu și cu credință în suflet.

Biserica Ortodoxă Română îi îndeamnă pe toți credincioșii să stea acasă, să se roage mai mult și să urmărească sfintele slujbe la televizor sau on-line. Există trei categorii de credincioșii: cei care vin la biserică doar de Paște, pentru a lua Lumina, cei care vin mai rar în casa Domnului și cei pentru care viața Bisericii este viața lor.

Ca preot, i-am îndemnat pe oameni să urmeze trei mari sfaturi duhovnicești: să se spovedească și să se împărtășească des, să se roage neîncetat și să fie nelipsiți din casa lui Dumnezeu. Și astfel sufletele lor vor fi mântuite. Ei bine, astăzi, în vreme de pandemie, îi îndemn pe credincioși (mai cu seamă pe cei vulnerabili) să stea acasă. Cu toate acestea, viața Bisericii continuă, rugile fierbinți ar trebui să se înalțe acum mai mult ca oricând. Biserica este spital pentru suflete, este locul vindecării, locul în care harul coboară peste întregul popor român binecredincios.

Important este să nu ne lăsăm copleșiți de panică. Scriitorul francez Honoré de Balzac a spus atât de frumos: „Moartea te ucide o dată, frica te ucide în fiecare zi.” Mai mult decât atât, Sfântul Paisie Aghioritul ne îndemna astfel: „Nu te supăra și nu te întrista de ce nu poți tu schimba.” Este adevărat că nu putem schimba această situație, o privim doar cu demnitate și ne rugăm la bunul Dumnezeu să trecem cu bine peste ea.

În cele ce urmează, am câteva **sfaturi părintești** pentru a depăși mai ușor această perioadă dificilă din viața noastră.

1. Nu vă temeți!

Îngerul le-a zis Femeilor Mironosițe, care au venit la Mormântul Domnului: „Nu vă temeți!” (*Luca 2 10*). La rândul Său, Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, a rostit de nenumărate ori îndemnul: „Nu vă temeți!”, „[Iucenicii] au văzut pe Iisus umblând pe apă și apropiindu-Se de corabie, ei s-au înfricoșat. Iar El le-a zis: «Îndrăzniți! Eu sunt; nu vă temeți!»” (*Ioan 6, 19-20*); „Sculați-vă și nu vă temeți!” (*Matei 17, 7*); „Atunci Iisus le-a zis [femeilor]: «Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei, ca să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.»” (*Matei 28, 10*). „Îndrăzniți! Eu am biruit lumea.” (*Ioan 16, 33*), a mai spus Iisus. Frica vine din slaba credință: „«De ce vă este frică, puțin credincioșilor?» S-a sculat atunci, a certat vânturile și marea și s-a făcut liniște deplină.” (*Matei 8, 26*); „[Petru] văzând vântul puternic, s-a înfricoșat și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: «Doamne, scapă-mă!»” (*Matei 14, 30*). Așadar, bunul creștin, cunoscând lucrarea protectoare/harică a lui Dumnezeu în viața sa, nu ar trebui să se teamă și nici să le transmită propriilor copii această emoție negativă: „Unde este sfințenie, acolo este și curaj.” (Sfântul Ioan Gură de Aur).

2. Fiți responsabili!

Mântuirea noastră înseamnă responsabilitate. Este momentul să ne informăm corect, apelând doar la surse oficiale. Răspândirea zvonurilor, a știrilor false nu face altceva decât să semene teamă în rândul semenilor.

3. Gândiți-vă la aproapele vostru!

Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne-a îndemnat astfel: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (*Marcu 12, 31*). Altfel spus, să ne gândim la aproapele ca la noi înșine. Raportându-ne la situația prin care trecem cu toții astăzi, pentru a-i proteja pe cei din jur, dar și pe noi, este esențial să stăm acasă. Nu este păcat dacă nu mergem la slujbă în această perioadă. Dumnezeu cunoaște cel mai bine sufletul omului și înțelege starea în care se află el astăzi. Transformați-vă casa în biserică! Tămâiați, aprindeți candela și ascultați cântece bisericești! Harul Domnului va fi cu voi și vă va aduce multă pace.

4. Casele voastre să fie oaze de pace!

În tot acest timp pe care îl petreceți în familie, încercați să vă transformați casa într-o oază de pace! Păstrați-vă pacea, alegeți să parcurgeți câteva capitole din *Biblie*, să vă rugați mai mult, să faceți *Paraclisul Maicii Domnului* sau să citiți din *Psaltire*, toate acestea vă vor ajuta să parcurgeți mai ușor urcușul spre Înviere. Mai mult decât atât, petreceți timp de calitate cu partenerii/partenerile de viață și cu copiii voștri, evitând discuțiile, certurile și tensiunile de orice fel! Un mare avantaj al acestei perioade de autoizolare îl reprezintă odihna după zile istovitoare petrecute la locul de muncă. Gândiți-vă la viața voastră, la ce ați făcut bine sau mai puțin bine. Societatea de consum ne-a împins spre alte valori și ne-a furat timpul, așa încât ar trebui să ne bucurăm de acest răgaz petrecut acasă, cu cei dragi.

5. Nu judecați!

Însuși Mântuitorul Iisus Hristos ne-a îndemnat să nu-i judecăm pe cei de lângă noi: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați.” (*Matei 7, 1*).

Astăzi, mai mult ca oricând, suntem tentați să-i judecăm pe cei care au fost loviți de cumplitul virus, făcându-i să se simtă mizerabili. Or, trebuie să conștientizăm că nu din vina lui s-a îmbolnăvit. Vinovat este doar cel care știe că e purtător al unui astfel de microb și, din inconștiență ori din lipsa iubirii pentru semenii, ascunde acest lucru.

Judecata aproapei ne întunecă inima și mintea, transformându-ne în oameni reci, ursuzi, doborâți de panică, suspicioși. Este bine să nu căutăm vinovați, să ne păstrăm luciditatea, să fim luminoși și încrezători în bunul Dumnezeu. Înlocuiți judecata cu multă iubire și, astfel, viața voastră se va schimba radical în bine.

6. Fiți umani!

Alegeți să urmați valorile creștine! **Solidaritatea, compasiunea, filantropia, iubirea sunt este esențiale** în vreme de pandemie și nu numai.

Dacă se întâmplă să aveți prin apropiere (în bloc, pe stradă) un om izolat din cauza acestei boli, faceți un gest de milă creștină, lăsându-i la ușă/poartă cele trebuincoase (hrană, medicamente). Este timpul să le oferim din puținul nostru celor aflați în suferință: „Fericii cei milostivi, că aceia vor fi miluiți.” (Matei 5, 7). În plus, vă îndemn să însoțiți gesturile voastre concrete de multă rugăciune pentru cel suferind, iubiți-l și aveți răbdare cu el! Boala nu ne alege în funcție de statut social, de studii sau de vârstă; suntem toți egali în fața ei.

7. Rugați-vă neîncetat!

Să stăm uniți în rugăciune și să zicem neîncetat: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi și lumea Ta!”. În felul acesta, Îi cerem lui Dumnezeu să aibă grijă de noi, să ne ocrotească și să ne întărească sufletele și trupurile bolnave. Rugăciunea comună deschide cerurile! Rugați-vă neîncetat pentru cei suferinzi și pentru medici, acei îngeri binefăcători, care stau la capătul bolnavilor, riscându-și viața!

Să avem credința că Dumnezeu nu ne va părăsi niciodată. El este bunătațe, iubire și iertare. „Cu noi este Dumnezeu!”.

„Dacă am primit de la Dumnezeu cele bune, nu vom primi oare și pe cele rele? (...) Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele

Domnului binecuvântat!” (Iov 2, 10; 1, 21).

(sursa: www.doxologia.ro)

DIN VIATA PAROHIEI (Octombrie—Decembrie)

I. Botezuri

- ◆ Sofia, fca lui Ana & Alexander Berezner
- ◆ Olivia Eliza, fca lui Lianqing Yang & Iulian Panait

II. Parastase, pomeniri

- ◆ Dr. Cristian Stefan, parastas pentru soția Dr. Ancuța Mirela și cei adormiți di familie
- ◆ Reta Culetu, Cristian & Luminița Culețu, parastas pentru fratele cei adormiți din familie
- ◆ Alexandru Stănică, parastas pentru soția Sofia
- ◆ Teodor & Carmen Nastu, Olimpia & Cătălin Manole, parastas pentru Diana
- ◆ Elisabeta Mila, pomenire pentru cei adormiți din familie
- ◆ Violeta și Hristu Șunda, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Emanuela Roiu, parastas pentru tata Grigore Pavel și cei adormiți din familie
- ◆ Anca Banciu, parastas pentru mama Elena
- ◆ Paul și Loredana Hussar parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Mariana Șoitu, Marilis și Robert Panullo, pomenire pentru cei adormiți din familie

III. Situația financiară pe anul 2020

Venituri credinciosi: 150,203.51\$

Paycheck Protection Program: 9,032.00\$

Cheltuieli: 140,907.93\$

Profit: 18,885.51\$

Mulțumim familiei Teodor și Carmen Nastu pentru donarea sumei de 1,000\$ pentru cumpărarea unui rând de veșminte preoțești în memoria fiicei lor Diana Maria.

Mulțumim tuturor celor care au făcut donații substanțiale (donatii peste 1,000\$) în lunile Octombrie-Decembrie: Dr. Anca Salomon, Dr. Daniel Dănilă, Teodor & Carmen Nastu, Constantin & Floarea Florescu, Dr. Antonia Ștefănescu, Ana Maria Bîrlescu, Helen Pariza, Dr. Roxana Sulica, Marilis și Robert Șoitu, Elena Chisniceanu, Dr. Daniel & Alina Manea, Ovidiu & Daniela Savin, Dr. Florin Șchiopu, Cosmin Panait, Ștefan Adam, Dr. Rodica Alexandrescu, Tiberiu & Alexandra Florea.

Alese muțumiri de cuvin lui Nicoleta Coman și Marian Radu pentru editarea și sponsorizarea flyerelor și a felicitărilor de Crăciun.

Multumim doamnelor care au contribuit la pachetele pentru hram: Violeta Șunda, Mila Elisabeta, Stela Mila, Luminița Culețu, Mirella Hadallar & Stela Mustaca, Cornelia Anghel.

Mulțumim doamnelor care au donat florile pentru hram: Mirela Mila-Rus și Rodica Petrișor & fam.

Mulțumim tuturor donatorilor și ostenitorilor. Dumnezeu să vă răsplătească pe toți și să vă binecuvinteze viața cu sănătate, multe bucurii și spor în tot ceea ce faceți.

Mulțumim tuturor celor care au donat și au pregătit cadourile pentru copii.

Nu în ultimul rând, mulțumim Moșului pentru că nu ne-a ocolit nici în anul acesta, aducând multă bucurie copilașilor prezenți la biserică în data de 20 decembrie.

VĂ DORIM UN AN BINECUVÂNTAT, CU SĂNĂTATE ȘI MULTE BUCURII

ANUNȚ IMPORTANT!!!

În data de 7 februarie, începând cu ora 12:00 PM, va avea loc Adunarea generală parohială.

Tot în data de 7 februarie, la ora 2:00 PM, va avea loc Adunarea generală a Reuniunii de Doamne.